

На два пжти Наполеонъ сполучи да разбие съюзнитѣ войски. Ала и съюзниците не се отчайваха. Найсетнѣ подиръ лѣтото двѣтѣ грозни сили се срѣщнаха на 4 октомври 1813 год. при града Лайпцигъ въ Саксония. Тука трѣбваше да стане най-страшната битка. Тя се нарече „битка на народитѣ“, защото комай всички народи въ Европа зеха участие въ нея. Слѣдъ тридневенъ ужасенъ бой (4—7 окт.) часть отъ баварскитѣ и саксонскитѣ войски, които помагаха на Наполеона, му измѣниха и посрѣдъ боя минаха на страната на неговитѣ неприятели. Наполеонъ не можа скоро да запълни съ своя войска отворената празнина и, като се намѣри въ опасность, заповѣда на войската си да се оттегли къмъ Франция. Това докара голѣма радость на руситѣ, австрийцитѣ, пруситѣ и всички съюзници. Тѣ съобщиха на войскитѣ си и по цѣла Европа, че Наполеонъ е вече побѣденъ. И наистина, тази битка е първата, когато Наполеонъ отстѣпва отъ боя побѣденъ. Дотогава отъ 1800 до 1813 въ многобройнитѣ битки той винаги е излизалъ побѣдителъ. Въ тази битка паднаха на бойното поле около Лайпцигъ 60,000 френски войници.

Щомъ се разчу, че Наполеонъ е побѣденъ при Лайпцигъ, всички народи се възрадваха. Въ Лайпцигъ, дѣто стана казаната „битка на народитѣ“, нѣмцитѣ издигнаха много голѣмъ паметникъ, високъ 92 метра. На 5 октомври тази година празнуваха *сто години* отъ битката и осветиха паметника.

Подиръ Лайпцигския бой Наполеонъ се прибра въ Франция и всички народи се освободиха отъ неговото иго. Ала царь Александъръ не се задоволи само съ това. Той накара съюзниците си да идатъ чакъ въ Франция и да свалятъ Наполеона